

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2023. gada 16. martā *

Apelācija – Dempings – Ķīnas izcelsmes vai no Ķīnas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) imports – Īstenošanas regula (ES) 2016/2146, ar ko atceļ divu ražotāju eksportētāju saistību pieņemšanu saskaņā ar Īstenošanas lēmumu 2013/707/ES – Prasības pieņemamība pirmajā instancē – LESD 263. panta ceturrtā daļa – Tieša skāruma kritērijs – LESD 277. pants – Iebilde par prettiesiskumu – Pieņemamība – Interese celt prasību par aktiem, kas ir apstrīdētā akta juridiskais pamats – Regula (ES) 2016/1036 – 8. panta 9. punkts – Regula (ES) 2016/1037 – 13. panta 9. punkts – Sekas tam, ka Eiropas Komisija atsauc saistību pieņemšanu – Īstenošanas regula (ES) Nr. 1238/2013 – 3. pants – Īstenošanas regula (ES) Nr. 1239/2013 – 2. pants – Atbrīvojuma no maksājumiem zaudēšana – Īstenošanas regula (ES) 2016/2146 – 2. pants – Saistību rēķinu atzīšana par spēkā neesošiem – Maksājumu iekasējamība par visiem attiecīgajiem darījumiem – Atpakālejoša spēka neesamība

Apvienotajās lietās C-439/20 P un C-441/20 P

par divām apelācijas sūdzībām atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko attiecīgi 2020. gada 18. un 21. septembrī iesniegušas

Eiropas Komisija, ko pārstāv *G. Luengo* un *T. Maxian Rusche*, pārstāvji,

prasītāja lietā C-439/20 P,

pārējās lietas dalībnieces:

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, Čandžou [*Changzhou*] (Ķīna), ko sākotnēji pārstāvēja *P. Heeren, advocaat, Y. Melin* un *B. Vigneron*, advokāti, vēlāk – *P. Heeren, advocaat*, un *Y. Melin*, advokāts,

prasītāja pirmajā instancē,

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *H. Marcos Fraile*, pārstāve, kurai palīdz *N. Tuominen, avokatā,*

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

un

* Tiesvedības valoda – angļu.

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *H. Marcos Fraile*, pārstāve, kurai palīdz *N. Tuominen*,
avocată,

prasītāja lietā C-441/20 P,

pārējās lietas dalībnieces:

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, Čandžou, ko sākotnēji pārstāvēja *P. Heeren*, *advocaat*,
Y. Melin un *B. Vigneron*, advokāti, vēlāk – *P. Heeren*, *advocaat*, un *Y. Melin*, advokāts,

prasītāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *G. Luengo* un *T. Maxian Rusche*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Likurgs [*C. Lycourgos*], tiesneši L. S. Rosi [*L. S. Rossi*],
Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], S. Rodins [*S. Rodin*] (referents) un O. Spinjana-Matei
[*O. Spineanu-Matei*],

ģenerālvokāts: Dž. Pitrucella [*G. Pitruzzella*],

sekretārs: M. Longars [*M. Longar*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2022. gada 6. aprīļa tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2022. gada 14. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Padome (turpmāk tekstā kopā – “iestādes”) ar attiecīgajām apelācijas sūdzībām lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2020. gada 8. jūlija spriedumu *Jiangsu Seraphim Solar System*/Komisija (T-110/17, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2020:315), ar kuru tā atcēla 2. pantu Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2016/2146 (2016. gada 7. decembris), ar ko atsauc divu ražotāju eksportētāju saistību pieņemšanu, kura izdarīta saskaņā ar Īstenošanas lēmumu 2013/707/ES, ar ko apstiprina tādu saistību pieņemšanu, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga un antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importu galīgo pasākumu piemērošanas periodā (OV 2016, L 333, 4. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”), ciktāl tas attiecas uz *Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd* (turpmāk tekstā – “*Jiangsu Seraphim*”).

Atbilstošās tiesību normas

Antidempinga pamatregula

- 2 Attiecīgo antidempinga maksājumu noteikšanas laikā tiesību normas, kurās bija reglamentēta Eiropas Savienības antidempinga pasākumu noteikšana, bija ietvertas Padomes Regulā (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.; labojumi – OV 2010, L 7, 22. lpp., un OV 2016, L 44, 20. lpp.).
- 3 Saskaņā ar šīs regulas 23. pantu ar šo regulu tika atcelta Padomes Regula (EK) Nr. 384/96 (1995. gada 22. decembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), kurā grozījumi citastarp tika izdarīti ar Padomes 2004. gada 8. marta Regulu (EK) Nr. 461/2004 (OV 2004, L 77, 12. lpp.).
- 4 Regulas Nr. 461/2004 18. un 19. apsvērumā ir noteikts:
 - “(18) [Regulas Nr. 384/96] 8. panta 9. punkts, cita starpā, nosaka, ka gadījumā, ja kāda no pusēm atsauc saistības, jāpiemēro galīgais maksājums saskaņā ar 9. pantu, pamatojoties uz faktiem, kas konstatēti izmeklēšanā, kuras rezultātā puse uzņēmas saistības. Šis noteikums ir novedis pie laikietilpīgas dubultas procedūras, ko veido gan Komisijas lēmums, ar kuru atsauc saistību pieņemšanu, gan Padomes regula, ar kuru atkārtoti piemēro maksājumu. Ņemot vērā, ka šis noteikums neatstāj nekādu rīcības brīvību Padomei attiecībā uz maksājuma ieviešanu, kas jāpiemēro pēc saistību neizpildes vai atsaukšanas, kā arī attiecībā uz šā maksājuma apmēru, uzskata par lietderīgu grozīt 8. panta 1., 5. un 9. punkta noteikumus, lai precizētu Komisijas pienākumus un atļautu atsaukt saistības un piemērot maksājumu ar vienu tiesību aktu. Lai garantētu spēkā esošo pasākumu pienācīgu īstenošanu, ir arī vajadzīgs nodrošināt, ka atsaukšanas procedūra parasti tiek pabeigta sešu mēnešu laikā, un nekādā gadījumā tā neilgst vairāk kā deviņus mēnešus.
 - (19) Šīs regulas 18. apsvērumā *mutatis mutandis* attiecas uz saistībām saskaņā ar [Padomes Regulas (EK) Nr. 2026/97 (1997. gada 6. oktobris) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1997, L 288, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2002. gada 5. novembra Regulu (EK) Nr. 1973/2002 (OV 2002, L 305, 4. lpp.),] 13. pantu.”
- 5 Apstrīdētās regulas pieņemšanas datumā Savienības antidempinga pasākumu noteikšana bija reglamentēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.; turpmāk tekstā – “antidempinga pamatregula”). Saskaņā ar antidempinga pamatregulas 24. panta pirmo daļu Regula Nr. 1225/2009 tika atcelta. Antidempinga pamatregula saskaņā ar tās 25. pantu stājās spēkā 2016. gada 20. jūlijā.
- 6 Antidempinga pamatregulas 8. pantā “Saistības” bija noteikts:
 - “1. Gadījumā, ja provizoriski ir konstatēts, ka dempings pastāv un ka tas ir radījis kaitējumu, Komisija var saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto konsultēšanas procedūru piekrist, ka eksportētāji brīvprātīgi uzņemas pietiekamas saistības pārskatīt savas cenas vai pārtraukt eksportu par dempinga cenām, ja tā ir pārliccināta, ka tādējādi tiek novērsta dempinga kaitīgā ietekme.

Šādā gadījumā un tikmēr, kamēr šādas saistības ir spēkā, attiecīgi vai nu pagaidu maksājumi, kurus Komisija noteikusi saskaņā ar 7. panta 1. punktu, vai galīgie maksājumi, kuri noteikti saskaņā ar 9. panta 4. punktu, neattiecas uz tādu attiecīgo izstrādājumu importu, kurus ražojuši uzņēmumi, kas minēti Komisijas lēmumā, ar kuru tā pieņem saistības, ar vēlākiem grozījumiem.

Saskaņā ar šādām saistībām cenu paaugstinājums nav lielāks, kā nepieciešams, lai likvidētu dempinga starpību, bet tam jābūt mazākam par dempinga starpību, ja šāds paaugstinājums ir pietiekams, lai novērstu zaudējumus Savienības ražošanas nozarei.

[..]

9. Ja kāda puse nepilda vai atsauc saistības vai gadījumā, ja Komisija atsauc saistību pieņemšanu, šo pieņemšanu attiecīgi atsauc ar Komisijas lēmumu vai Komisijas regulu un automātiski piemēro pagaidu maksājumu, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar 7. pantu, vai galīgo maksājumu, kurš noteikts saskaņā ar 9. panta 4. punktu, ar nosacījumu, ka attiecīgajam eksportētājam ir bijusi dota iespēja sniegt piezīmes, izņemot, ja eksportētājs pats ir atsaucis saistības. Kad Komisija nolemj atsaukt saistības, tā sniedz informāciju dalībvalstīm.

Ikvienu ieinteresētā puse var iesniegt informāciju, kas sniedz *prima facie* pierādījumus par saistību neizpildi. Turpmāka izmeklēšana, lai konstatētu, vai saistības ir vai nav izpildītas, parasti jāpabeidz sešu mēnešu laikā, bet nekādā gadījumā vēlāk kā deviņus mēnešus pēc tam, kad iesniegts attiecīgi pamatots pieprasījums.

Komisija var pieprasīt dalībvalstu kompetento iestāžu palīdzību, lai novērotu saistību izpildi.

10. Pamatojoties uz labāko pieejamo informāciju, ja ir iemesls uzskatīt, ka saistības netiek pildītas, ja tās netiek pildītas vai ir atsauktas, gadījumos, ja nav pabeigta izmeklēšana, kuras rezultātā notika saistību uzņemšanās, saskaņā ar 7. pantu var noteikt pagaidu maksājumu.”

7 Šīs regulas 10. panta “Atpakaļejošs spēks” 5. punktā bija paredzēts:

“Gadījumos, kad netiek pildītas vai tiek atsauktas saistības, galīgos maksājumus var piemērot precēm, kas nonākušas patēriņā ne agrāk kā 90 dienas pirms pagaidu pasākumu piemērošanas, ar noteikumu, ka imports ir reģistrēts saskaņā ar 14. panta 5. punktu un ka šādu atpakaļejošu novērtējumu nepiemēro importam, kas veikts pirms saistību neizpildes vai atsaukšanas.”

8 Minētās regulas 14. panta “Vispārīgi noteikumi” 1. punktā bija paredzēts:

“Pagaidu vai galīgās antidempinga nodevas tiek uzliktas ar regulu; dalībvalstis iekasē nodevas, ievērojot regulā par šādu nodevu ieviešanu noteikto iekasēšanas veidu, likmi un pārējos kritērijus. Šādas nodevas iekasē arī neatkarīgi no muitas nodevām, nodokļiem un citiem maksājumiem, ko parasti uzliek importam.

[..]”

Antisubsidēšanas pamatregula

- 9 Attiecīgo kompensācijas maksājumu noteikšanas laikā tiesību normas, kurās bija reglamentēta Savienības veikto antidempinga pasākumu noteikšana, bija ietvertas Padomes Regulā (EK) Nr. 597/2009 (2009. gada 11. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 188, 93. lpp.).
- 10 Saskaņā ar šīs regulas 34. pantu tika atcelta Regula Nr. 2026/97, kurā grozījumi tika izdarīti tostarp ar Regulu Nr. 461/2004.
- 11 Apstrīdētās regulas pieņemšanas datumā Savienības antisubsidēšanas pasākumu noteikšana bija reglamentēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1037 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 55. lpp.; turpmāk tekstā – “antisubsidēšanas pamatregula”). Saskaņā ar antisubsidēšanas pamatregulas 35. pantu ar šo regulu tika atcelta Regula Nr. 597/2009. Saskaņā ar antisubsidēšanas pamatregulas 36. pantu tā stājās spēkā 2016. gada 20. jūlijā.
- 12 Antisubsidēšanas pamatregulā ietvertās tiesību normas par saistībām un atpakaļejošu spēku ir formulētas būtībā identiski atbilstošajām antidempinga pamatregulas tiesību normām.
- 13 Tādējādi jo īpaši antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1. punkta otrā daļa, 13. panta 9. punkts, 13. panta 10. punkts, 16. panta 5. punkts un 24. panta 1. punkts pēc būtības atbilst attiecīgi antidempinga pamatregulas 8. panta 1. punkta otrajai daļai, 8. panta 9. punktam, 8. panta 10. punktam, 10. panta 5. punktam un 14. panta 1. punktam.
- 14 Turklāt, tā kā atbilstošās antidempinga un antisubsidēšanas pamatregulas (turpmāk tekstā kopā – “pamatregulas”) tiesību normas būtībā ir identiskas tām, kuras ietvertas attiecīgi Regulā Nr. 1225/2009 un Regulā Nr. 597/2009, apelācijas sūdzību izskatīšanas nolūkos tiks veikta atsauce, tāpat kā pārsūdzētajā spriedumā to darījusi Vispārējā tiesa, uz pamatregulām, izņemot, ja Regulas Nr. 1225/2009 un Nr. 597/2009 atšķiras no šīm regulām vai ja to prasa konteksts.

Īstenošanas regula (ES) Nr. 1238/2013

- 15 Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1238/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē noteikto pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no tās nosūtīta kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importu (OV 2013, L 325, 1. lpp.), 3. panta 2. punktā ir paredzēts:

“Pieņemot deklarāciju ražojuma laišanai brīvā apgrozībā, muitas parāds rodas:

- a) ja attiecībā uz 1. punktā minēto importu konstatē, ka viens vai vairāki minētajā punktā paredzētie nosacījumi nav izpildīti; vai
- b) ja saskaņā ar [Regulas Nr. 1225/2009] 8. panta 9. punktu Komisija, atsaucoties uz konkrētiem darījumiem, ar regulu vai lēmumu atsauc savu piekrišanu saistībām un paziņo, ka attiecīgie saistību rēķini nav derīgi.”

Īstenošanas regula (ES) Nr. 1239/2013

- 16 Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1239/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu tādu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā vai kurus nosūta no Ķīnas Tautas Republikas (OV 2013, L 325, 66. lpp.), 2. panta 2. punktā ir paredzēts:

“Pieņemot deklarāciju ražojuma laišanai brīvā apgrozībā, muitas parāds rodas:

- a) ja attiecībā uz 1. punktā minēto importu konstatē, ka viens vai vairāki minētajā punktā paredzētie nosacījumi nav izpildīti; vai
- b) ja saskaņā ar [Regulas Nr. 597/2009] 13. panta 9. punktu Komisija, atsaucoties uz konkrētiem darījumiem, ar regulu vai lēmumu atsauc savu piekrišanu saistībām un paziņo, ka attiecīgie saistību rēķini nav derīgi.”

Tiesvedības priekšvēsture

- 17 Tiesvedības priekšvēsture pārsūdzētā sprieduma 1.–12. punktā ir izklāstīta šādi:

- “1 [*Jiangsu Seraphim*] ražo kristāliskā silīcija fotoelektriskos moduļus Ķīnā un tos eksportē uz Savienību.
- 2 [...] Komisija 2013. gada 4. jūnijā pieņēma Regulu (ES) Nr. 513/2013, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu un plāksnišu) importam un groza Regulu (ES) Nr. 182/2013, ar ko nosaka, ka jāreģistrē Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no tās nosūtīts imports (OV 2013, L 152, 5. lpp.).
- 3 Ar Lēmumu 2013/423/ES (2013. gada 2. augusts), ar ko pieņem saistības, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu un plāksnišu) importu (OV 2013, L 209, 26. lpp.), Komisija pieņēma cenu saistības (turpmāk tekstā – “saistības”), kuras bija piedāvājusi Ķīnas Iekārtu un elektronisko ražojumu importa un eksporta tirdzniecības palāta (turpmāk tekstā – “CCCME”) [*Jiangsu Seraphim*] un daudzu citu ražotāju eksportētāju vārdā.
- 4 2013. gada 2. decembrī [...] Padome pieņēma Īstenošanas regulu [Nr. 1238/2013].
- 5 2013. gada 2. decembrī Padome pieņēma arī Īstenošanas regulu [Nr. 1239/2013].
- 6 Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punktā un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punktā ar tādu pašu formulējumu ir paredzēts, ka Komisija var identificēt darījumus, attiecībā uz kuriem, “pieņemot deklarāciju ražojuma laišanai brīvā apgrozībā, muitas parāds rodas” gadījumos, kad cenu saistību pieņemšana ir atsaukta.

- 7 Ar Īstenošanas lēmumu 2013/707/ES (2013. gada 4. decembris), ar ko apstiprina tādu saistību pieņemšanu, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga un antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importu galīgo pasākumu piemērošanas periodā (OV 2013, L 325, 214. lpp.), Komisija apstiprināja saistību pieņemšanu, kas grozīta pēc CCCME lūguma, attiecībā uz Ķīnas ražotājiem eksportētājiem. 2014. gada 10. septembrī Komisija pieņēma Īstenošanas lēmumu 2014/657/ES, ar ko pieņem ražotāju eksportētāju grupas kopā ar [CCCME] iesniegto ierosinājumu izdarīt precizējumus attiecībā uz Īstenošanas lēmumā 2013/707/ES minēto saistību īstenošanu (OV 2014, L 270, 6. lpp.).
- 8 Ķīnas izcelsmes fotoelektrisko elementu un moduļu importam piemērojama kopējais *ad valorem* maksājums uzņēmumiem, kas nav iekļauti grupā, kura ir sadarbojusies, un ir ierakstīti Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 I pielikumā un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 1. pielikumā ietvertajā sarakstā, ir 47,7%. Tas atbilst antidempinga maksājumam 41,3% apmērā (Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 1. panta 2. punkts), kuram tiek pievienots kompensācijas maksājums 6,4% apmērā (Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 1. panta 2. punkts). Imports, uz kuru attiecas saistības un Īstenošanas lēmums 2013/707, ir atbrīvots no šiem maksājumiem saskaņā ar Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 1. punktu un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 1. punktu.
- 9 Ar 2016. gada 11. oktobra vēstuli Komisija informēja prasītāju, ka tā plāno atsaukt piekrišanu saistībām, precizējot galvenos faktus un apsvērumus, uz kuriem tā pamatojas. Šai vēstulei bija pievienots vispārējs informācijas ziņojums un specifisks ziņojums [*Jiangsu Seraphim*].
- 10 [*Jiangsu Seraphim*] specifiskajā ziņojumā Komisija norādīja, ka tā plāno atsaukt saistību pieņemšanu, un 4. sadaļā ar nosaukumu “Saistību rēķinu atzīšana par nederīgiem” informēja [*Jiangsu Seraphim*], ka tā ir iecerējusi, pirmkārt, atzīt par spēkā neesošiem saistību rēķinus, kas bija pievienoti pārdevumiem importētājam, un, otrkārt, izdot rīkojumu muitas iestādēm atgūt muitas parādu gadījumā, ja, pieņemot deklarāciju par preču laišanu brīvā apgrozībā, [*Jiangsu Seraphim*] nebūtu iesniegusi derīgus saistību rēķinus.
- 11 Ar 2016. gada 28. oktobra vēstuli [*Jiangsu Seraphim*] iesniedza Komisijai apsvērumus par vispārējo informācijas ziņojumu un ziņojumu, kas uz to specifiski attiecas. Tā būtībā paskaidroja, ka Komisijai nebija tiesību ne atzīt rēķinus par spēkā neesošiem, ne arī likt muitas dienestiem iekasēt nodokļus tā, it kā nebūtu ticis iesniegts neviens saistību rēķins. [*Jiangsu Seraphim*] uzskata, ka tas faktiski nozīmē, ka saistību atsaukšanai ir atpakaļejošs spēks.

[..]”

Apstrīdētā regula

- 18 Komisija savu nostāju ir apstiprinājusi apstrīdētajā regulā, kuru tā ir pieņēmusi, pamatojoties uz antidempinga pamatregulas 8. pantu un antisubsidēšanas pamatregulas 13. pantu. Apstrīdētās regulas 1. pantā Komisija atsauc piekrišanu cenu saistībām tostarp attiecībā uz *Jiangsu Seraphim* (turpmāk tekstā – “attiecīgās saistības”).

19 Apstrīdētās regulas 2. pantā ir paredzēts:

“1. Saistību rēķini, kas uzskaitīti šīs regulas I pielikumā, tiek atzīti par nederīgiem.

2. Iekasē antidempinga un kompensācijas maksājumus, kuri saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1238/2013 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu un Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1239/2013 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu bija jāveic laikā, kad tika pieņemta deklarācija par laišanu brīvā apgrozībā.”

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 20 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 18. februārī, *Jiangsu Seraphim* cēla prasību atcelt apstrīdētās regulas 2. pantu. Šajā prasībā tā izvirzīja vienu pamatu, apgalvojot, ka ar apstrīdēto regulu Komisija ir pārkāpusi antidempinga pamatregulas 8. panta 1., 9. un 10. punktu un 10. panta 5. punktu, kā arī antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1., 9. un 10. punktu un 16. panta 5. punktu; prasītāja pirmajā instancē apgalvoja, ka šī iestāde ir atzinusi par nederīgiem saistību rēķinus un pēc tam uzdevusi valsts muitas iestādēm iekasēt maksājumus, it kā tad, kad preces tika laistas brīvā apgrozībā, saistību rēķins nebūtu bijis izsniegts un paziņots šīm muitas iestādēm.
- 21 Šajā prasībā *Jiangsu Seraphim* turklāt izvirzīja arī iebildi par Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punkta un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punkta prettiesiskumu; šī iebilde ir pamatota ar apgalvoto Regulas Nr. 1225/2009 8. panta un 10. panta 5. punkta, kā arī Regulas Nr. 597/2009 13. panta un 16. panta 5. punkta – kas bija piemērojami Īstenošanas regulu Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 pieņemšanas laikā – pārkāpumu.
- 22 Šajā ziņā vispirms Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 27. punktā precizēja, ka prasības priekšmets ir saistīts ar *Jiangsu Seraphim* saistību rēķinu atzīšanas par spēkā neesošiem tiesiskumu un no tā izrietošajām sekām, it īpaši attiecībā uz maksājamo antidempinga un kompensācijas maksājumu atgūšanu, nevis ar jautājumu, vai Komisija pamatoti ir atsaukusi attiecīgo saistību pieņemšanu.
- 23 Pēc tam, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 28.–49. punktā, lemjot par Komisijas, kuru atbalsta Padome, izvirzīto iebildi par Vispārējā tiesā celtās prasības nepieņemamību, Vispārējā tiesa uzskatīja, ka apstrīdētās regulas 2. pants *Jiangsu Seraphim* skar tieši un individuāli LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē un ka tai turklāt ir interese celt prasību šajā ziņā.
- 24 Tādējādi Vispārējā tiesa šo prasību atzina par pieņemamu.
- 25 Otrkārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 50.–64. punktā ir lēmusi par *Jiangsu Seraphim* izvirzītā iebilduma par prettiesiskumu saistībā ar Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punktu un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punktu pieņemamību.
- 26 Šajā ziņā, tostarp paužot viedokli, ka *Jiangsu Seraphim* nevar uzskatīt, kā tas izriet no judikatūras, kas ietver 1994. gada 9. marta spriedumu *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90), par tiesīgu apstrīdēt šīs tiesību normas, pamatojoties uz LESD 263. pantu, tieši pēc to pieņemšanas, Vispārējā tiesa nolēma, ka nekas neliedz prasītājam Vispārējā tiesā iesniegtajā prasībā izvirzīt iebildumu par šo tiesību normu prettiesiskumu.

- 27 Treškārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 65.–152. punktā izvērtēja šajā prasībā izvirzītā vienīgā pamata pamatotību.
- 28 Šajā ziņā Vispārējā tiesa vispirms pārsūdzētā sprieduma 130. punktā precizēja, ka jautājums, kas radies šajā lietā, proti, jautājums par to antidempinga maksājumu un kompensācijas maksājumu noteikšanu laikā, kuri būtu bijuši jāmaksā, ja starplaikā nebūtu pārķāptas vai atsauktas saistības, ir jāizvērtē, ņemot vērā antidempinga pamatregulas 8. panta 10. punkta un 10. panta 5. punkta, kā arī antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 10. punkta un 16. panta 5. punkta tieši formulētās tiesību normas.
- 29 Pēc tam Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 137. un 138. punktā noraidīja iestāžu sniegto interpretāciju, saskaņā ar kuru no šīm tiesību normām tika atvasināta to kompetence – ciktāl tās bija atbildīgas par pamatregulu īstenošanu – pieprasīt, lai attiecīgie uzņēmumi, realizējot šo īstenošanas kompetenci, samaksātu visus maksājumus, kas tiem bija jāmaksā par darījumiem, uz kuriem attiecās atbilstošie rēķini, kas starplaikā tika atzīti par spēkā neesošiem.
- 30 Visbeidzot, pārsūdzētā sprieduma 139.–151. punktā uzskatot, ka neviens no pārējiem iestāžu izvirzītajiem argumentiem nevar mainīt šo secinājumu, Vispārējā tiesa minētā sprieduma 152. punktā atzina, ka pamatregulas nevarēja būt pietiekams tiesiskais pamats to tiesību normu pieņemšanai, kuru prettiesiskums tika apstrīdēts.
- 31 Ceturtkārt, lai pārbaudītu, vai, lai gan pamatregulās nav pietiekama juridiska pamata, Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punkts un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punkts varētu juridiski pamatot apstrīdēto regulu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 154.–157. punktā lēma par iebildī par prettiesiskumu, ko *Jiangsu Seraphim* bija izvirzījusi attiecībā uz šīm tiesību normām.
- 32 Tādu iemeslu dēļ, kas ir analogi tiem, kas izklāstīti saistībā ar Vispārējā tiesā celtajā prasībā izvirzīto vienīgo pamatu par antidempinga pamatregulas un antisubsidēšanas pamatregulas vispārējo sistēmu, Vispārējā tiesa apmierināja šo iebildi par prettiesiskumu un līdz ar to pārsūdzētā sprieduma 158. punktā secināja, ka minētās tiesību normas šajā lietā nav piemērojamas.
- 33 Tāpēc minētā sprieduma 160. punktā Vispārējā tiesa apmierināja vienīgo tajā celtajā prasībā izvirzīto pamatu un līdz ar to atcēla apstrīdētās regulas 2. pantu.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

- 34 Apelācijas sūdzībā lietā C-439/20 P Komisija, kuru atbalsta Padome, lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - noraidīt pirmajā instancē celto prasību kā nepieņemamu;
 - pakārtoti – noraidīt pirmajā instancē celto prasību kā nepamatotu; un
 - piespriest *Jiangsu Seraphim* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 35 Apelācijas sūdzībā lietā C-441/20 P Padome, kuru atbalsta Komisija, lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - noraidīt pirmajā instancē celto prasību kā nepieņemamu; un
 - piespriest *Jiangsu Seraphim* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus; vai
 - pakārtoti – nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai; un
 - atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem, kas radušies pirmajā instancē, un tiesāšanās izdevumiem, kas radušies apelācijas tiesvedībā, pieņemšanu.
- 36 *Jiangsu Seraphim* prasījumi Tiesai ir šādi:
- noraidīt apelācijas sūdzības un
 - piespriest iestādēm atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 37 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 7. janvāra lēmumu lietas C-439/20 P un C-441/20 P tika apvienotas izskatīšanai tiesvedībā un sprieduma taisīšanai.

Par apelācijas sūdzībām

- 38 Lai pamatotu apelācijas sūdzību lietā C-439/20 P, Komisija, kuru atbalsta Padome, izvirza četrus pamatus, kas lielā mērā pārklājas ar abiem pamatiem, kurus Padome, ko atbalsta Komisija, izvirza, lai pamatotu apelācijas sūdzību lietā C-441/20 P. Tāpēc šie pamati ir jāizvērtē kopā.
- 39 Pirmais pamats, kas izvirzīts šajās lietās, ir saistīts ar tiesību kļūdām, jo Vispārējā tiesa ir atzinusi par pieņemamu, pirmkārt, tajā celto prasību un, otrkārt, *Jiangsu Seraphim* celto iebildi par prettiesiskumu. Lietā C-439/20 P izvirzītais otrais un trešais pamats un lietā C-441/20 P izvirzītā otrā pamata pirmā daļa ir par tiesību kļūdām, jo Vispārējā tiesa uzskatīja, ka pamatregulas nav pietiekams juridiskais pamats, lai pieņemtu apstrīdētās regulas 2. pantu. Lietā C-439/20 P izvirzītais ceturtais pamats un lietā C-441/20 P izvirzītā otrā pamata otrā daļa attiecas uz Regulas Nr. 1225/2009 14. panta 1. punkta un Regulas Nr. 597/2009 24. panta 1. punkta kļūdainu interpretāciju, ciktāl Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka ar šīm tiesību normām Padomei nav atļauts ieviest saistību kontroles sistēmu, kas ietver attiecīgo rēķinu atzīšanu par spēkā neesošiem.

Par pirmo apelācijas sūdzību pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 40 Ar pirmo apelācijas sūdzību pamatu, kas izvirzīts lietās C-439/20 P un C-441/20 P un kam ir divas daļas, iestādes pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, nosprieždama, ka, pirmkārt, tajā celtā prasība un, otrkārt, *Jiangsu Seraphim* izvirzītā iebilde par prettiesiskumu šajā prasībā ir pieņemama.

- 41 Ar pirmā apelācijas sūdzību pamata pirmo daļu, kas ietver divus iebildumus, iestādes pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir pieļāvusi tiesību kļūdas, uzskatīdama, ka apstrīdētās regulas 2. pants *Jiangsu Seraphim* skar tieši LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē un ka tai ir interese celt prasību atcelt šo 2. pantu.
- 42 Pirmām kārtām, attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 37., 38., 44. un 45. punktā minēto iebildumu, ka *Jiangsu Seraphim* tieši neskar 2. pants, iestādes norāda, ka tā nav *Jiangsu Seraphim* kā ražotāja eksportētāja, bet gan *Seraphim Solar System GmbH* kā saistītā importētāja, kas sagatavojusi muitas deklarācijas par ražojumiem, par kuriem *Jiangsu Seraphim* izdotie rēķini ar minēto regulu tika atzīti par spēkā neesošiem, un kas tādējādi ir atbildīga par antidempinga un kompensācijas maksājumiem, kuri jāmaksā šo rēķinu atzīšanas par spēkā neesošiem dēļ. Līdz ar to *Jiangsu Seraphim* kā ražotājas eksportētājas tiesiskais stāvoklis apstrīdētās regulas 2. pantā neesot grozīts. Tādējādi, ciktāl pārsūdzētā sprieduma 37., 38. un 44. punkts būtu jāsaprot tādējādi, ka pēdējās minētās sabiedrības juridiskais stāvoklis ir grozīts vai ka uz šādu ražotāju eksportētāju joprojām tieši attiecas regula, ar kuru atceļ saistības un atzīst par spēkā neesošiem attiecīgos rēķinus, šāds secinājums būtu kļūdainis un tam nevarētu rast nekādu pamatu šajos punktos minētajā judikatūrā.
- 43 Otrām kārtām, ar pakārtoti izvirzītu iebildumu, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 47. un 48. punktu, iestādes pārmet Vispārējai tiesai tiesību kļūdas, jo tā ir nospriedusi, ka *Jiangsu Seraphim* bija interese celt prasību par apstrīdētās regulas 2. pantu.
- 44 Pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 47. punktā Vispārējā tiesa esot sajaukusi jēdzienus “*locus standi*” un “interese celt prasību”. Turklāt šis pamatojuma punkts esot balstīts uz kļūdainu nosacījuma, ka prasītāja ir jāskar tieši LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē, interpretāciju un uz nepareizu analogiju ar Komisijas regulas gadījumu, ar kuru tiek atsaukta piekrišana saistībām un tiek noteikti maksājumi nākotnē.
- 45 Šajā lietā Padome esot noteikusi maksājumus brīdī, kad Komisija pieņēma attiecīgās saistības. No tā izrietot, ka tad, ja *Jiangsu Seraphim* vēlētos apstrīdēt šo nodokļu ieviešanu, tai būtu bijis jāceļ prasība par attiecīgajām Padomes regulām, nevis tikai jāapstrīd atbilstošo saistību rēķinu atzīšana par spēkā neesošiem un nodokļu iekasēšana attiecībā uz citu saimnieciskās darbības subjektu, lai gan neviens no šiem rēķiniem nebūtu grozījis tās tiesisko stāvokli.
- 46 Otrkārt, iestādes uzskata, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 48. punktā pretēji judikatūrai netieši ir interpretējusi jēdzienu “interese celt prasību” tādējādi, ka pietiktu pierādīt vienkāršu ekonomisku priekšrocību, kas izriet no celtās prasības panākumiem, lai gan attiecīgā peļņa ir jāpārbauda apelācijas sūdzības iesniedzēja juridiskajā situācijā. Katrā ziņā *Jiangsu Seraphim* neesot iesniegusi nevienu pierādījumu par apstrīdētās regulas 2. panta atcelšanas ietekmi uz tās komercattiecībām ar *Seraphim Solar System*. Turklāt šai atcelšanai nav juridiskas ietekmes uz pēdējās minētās sabiedrības muitas parāda esamību.
- 47 Minētā pirmā apelācijas sūdzību pamata otrajā daļā, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 57.–64. punktu, iestādes būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir kļūdaini uzskatījusi, ka iebilde par prettiesiskumu, ko *Jiangsu Seraphim* bija izvirzījusi attiecībā uz Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu (turpmāk tekstā kopā – “tiesību normas, uz kurām attiecas iebildumi”), ir pieņemama.

- 48 Iestādes apgalvo, pirmām kārtām, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini uzskatījusi, ka *Jiangsu Seraphim* nebija tiesību prasīt atcelt šos noteikumus un ka prasītājam pirmajā instancē tātad nebija “aizliegts” no 1994. gada 9. marta sprieduma *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90) un 2001. gada 15. februāra sprieduma *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101) izrietošās judikatūras izpratnē celt šo iebildi par prettiesiskumu. Proti, it īpaši no 2017. gada 9. novembra sprieduma *SolarWorld/Padome* (C-205/16 P, EU:C:2017:840) un 2019. gada 27. marta sprieduma *Canadian Solar Emea u.c./Padome* (C-236/17 P, EU:C:2019:258) izrietot, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini nospriedusi, ka *Jiangsu Seraphim* nevar uzskatīt par tādu, kuru minētās tiesību normas skar tieši un individuāli, un ka tai nav intereses celt prasību, kuru minētā tiesa izskata.
- 49 Otrām kārtām, iestādes uzsver, ka tiesību normas, uz kurām attiecas minētā iebilde par prettiesiskumu, nav nodalāmas no citām Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 tiesību normām. Ja nevar nodalīt vairākus pantus vai, kā tas ir šajā lietā, visu Savienības tiesību akta rezolutīvo daļu, visi iebildumi, ar kuriem tiek apstrīdēts šā akta tiesiskums, būtu jāizvirza, pilnībā apstrīdot minēto aktu. Tādējādi Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu pārsūdzētā sprieduma 57. punktā, lemjot vienīgi par to, vai apelācijas sūdzības iesniedzēja pirmajā instancē bija tiesīga apstrīdēt tiesību normas, uz kurām attiecas tās izvirzītā iebilde par prettiesiskumu. Proti, *Jiangsu Seraphim* būtu varējusi apstrīdēt Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 kopumā, kas esot atbilstošais kritērijs šajā kontekstā, šajā ziņā atsaucoties uz visu to specifisko tiesību normu prettiesiskumu. Tādējādi, tā kā *Jiangsu Seraphim* noteiktajā prasības celšanas termiņā nav apstrīdējusi šīs īstenošanas regulas, *Jiangsu Seraphim* esot zaudējusi tiesības celt iebildi par prettiesiskumu šajā ziņā.
- 50 Trešām kārtām un pakārtoti, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka šī pati iebilde par prettiesiskumu ir pieņemama, jo, tā kā tajā minētās tiesību normas nav nodalāmas no pārējām Īstenošanas regulu Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 tiesību normām, *Jiangsu Seraphim* neesot varējusi izvirzīt iebildi par prettiesiskumu tikai par tiesību normām, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu, bet tai šī iebilde bija jāizvirza attiecībā uz abām šīm regulām “kopumā”. Turklāt pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir uzskatījusi pārsūdzētā sprieduma 63. punktā, iebildē par prettiesiskumu minētās tiesību normas neesot vispārēja rakstura tiesību normas, bet gan individuālie lēmumi attiecībā uz *Jiangsu Seraphim*.
- 51 Ceturtām kārtām un vēl pakārtotāk, vienīgais pirmajā instancē izvirzītais pamats esot neefektīvs, jo tas esot vērsts pret tiesību normām, kas nav apstrīdētās regulas juridiskais pamats. Šī regula esot balstīta uz antidempinga pamatregulas 8. pantu un antisubsidēšanas pamatregulas 13. pantu. Turklāt iestādes uzskata, ka Vispārējā tiesa, šķiet, ir secinājusi, ka *Jiangsu Seraphim* nav iestājies noilgums, lai izvirzītu iebildi par prettiesiskumu atbilstoši LESD 277. pantam, pamatojoties uz tās vienīgā pamata kļūdainu interpretāciju, proti, ka ar šo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja pirmajā instancē esot apgalvojusi, ka pati apstrīdētā regula pārkāpj attiecīgās pamatregulas tiesību normas. Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa esot acīmredzami lēmusi *ultra petita*.
- 52 *Jiangsu Seraphim* apgalvo, ka pirmais apelācijas sūdzību pamats, kas izvirzīts lietās C-439/20 P un C-441/20 P, ir jānoraida kā nepamatots.

Tiesas vērtējums

- 53 Vispirms jāatgādina, ka tādas prasības pieņemamība, ko fiziska vai juridiska persona atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai ir iesniegusi par aktu, kurš tai nav adresēts, ir pakārtota nosacījumam, ka šai personai ir atzīts *locus standi*, un tas notiek divos gadījumos. Pirmkārt, šādu

prasību var celt ar nosacījumu, ka šis akts to skar tieši un individuāli. Otrkārt, šāda persona var celt prasību par reglamentējošu aktu, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem, ja šis akts to skar tieši (spriedums, 2021. gada 15. jūlijs, *Deutsche Lufthansa*/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 54 Ar lietās C-439/20 P un C-441/20 P izvirzītā pirmā apelācijas sūdzību pamata pirmo daļu iestādes pirmām kārtām apstrīd Vispārējās tiesas veikto analīzi, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 37., 38., 44. un 45. punktā, pārbaudot pirmo no šīm divām lietām, proti, vai apstrīdētās regulas 2. pants tieši skar prasītāju pirmajā instancē LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.
- 55 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, ko Vispārējā tiesa ir atgādinājusi pārsūdzētā sprieduma 36. punktā, tāds nosacījums kā LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētais, ka lēmumam, kas ir prasības priekšmets, fiziska vai juridiska persona ir jāskar tieši, nozīmē, ka ir jāizpilda divi kumulatīvi kritēriji, proti, pirmkārt, lai šis lēmums tieši ietekmētu attiecīgās personas tiesisko stāvokli un, otrkārt, lai tas nepieļautu nekādu rīcības brīvību šā pasākuma adresātiem, kuri ir atbildīgi par tā īstenošanu, kas ir pavisam automātiska un izriet tikai no Savienības tiesiskā regulējuma, nepiemērojot citus starpnoteikumus (šajā nozīmē skat. it īpaši spriedumus, 2018. gada 6. novembris, *Scuola Elementare Maria Montessori*/Komisija, Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori* un Komisija/*Ferracci*, no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873, 42. punkts, kā arī 2021. gada 15. jūlijs, *Deutsche Lufthansa*/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 83. punkts).
- 56 Šajā ziņā iestādes it īpaši norāda, ka šajā lietā pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir atzinusi it īpaši pārsūdzētā sprieduma 44. un 45. punktā, tieši skarta iepriekš minētās judikatūras izpratnē saskaņā ar apstrīdētās regulas 2. pantu ir nevis *Jiangsu Seraphim* kā ražotāja eksportētāja, bet gan *Seraphim Solar System* kā saistītā importētāja, jo tieši tā ir iesniegusi vajadzīgās mūitas deklarācijas un ir atbildīga par antidempinga un kompensācijas maksājumiem, kas jāmaksā attiecīgo rēķinu atzīšanas par spēkā neesošiem dēļ.
- 57 No pastāvīgās judikatūras, kas ietver 1984. gada 21. februāra spriedumu *Allied Corporation u.c.*/Komisija (239/82 un 275/82, EU:C:1984:68, 12. punkts), izriet, ka regulas, ar kurām tiek noteikts antidempinga maksājums, lai gan tās pēc rakstura un tvēruma ir normatīvas, var tieši un individuāli skart attiecīgās preces ražotājus un eksportētājus, kuri tiek vainoti dempinga prakses īstenošanā, izmantojot datus par to komercdarbību. Tas parasti attiecas uz ražošanas un eksportējošiem uzņēmumiem, kuri var pierādīt, ka tie ir identificēti iestāžu aktos, vai uz kuriem attiecas sagatavošanas izmeklēšana (skat. jaunāko spriedumu, 2019. gada 28. februāris, *Padome/Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 73. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 58 Šajā ziņā Tiesa ir precizējusi: nevar uzskatīt, ka regula, ar ko ir noteikts antidempinga maksājums, uzņēmumu skar tieši tāpēc vien, ka tas ir ražojuma, kuram piemērots minētais maksājums, ražotājs, jo šajā ziņā būtisks ir eksportētāja statuss. No paša šā sprieduma iepriekšējā punktā minētās judikatūras formulējuma izriet – pamats tam, ka regula, ar ko tiek noteikti antidempinga maksājumi, noteiktus attiecīgā ražojuma ražotājus un eksportētājus skar tieši, ir it īpaši fakts, ka tie ir tikuši apsūdzēti dempinga prakses īstenošanā. Tomēr ražotājam, kurš savu produkciju neeksportē uz Savienības tirgu, bet tikai to pārdod iekšzemes tirgū, nevar pārņemt dempingu (spriedums, 2019. gada 28. februāris, *Padome/Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 74. punkts).

- 59 Piemērojot šos principus, jānorāda, pirmkārt, ka *Jiangsu Seraphim* vienlaikus ražo un eksportē Īstenošanas regulās Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 paredzētos produktus.
- 60 Otrkārt, *Jiangsu Seraphim* tika identificēta I pielikumā Īstenošanas regulām Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013, ar kurām tika noteikts šajā strīdā minētais galīgais antidempinga maksājums un galīgais kompensācijas maksājums, pielikumā Lēmumam 2013/423, ar kuru Komisija pieņēma šajā strīdā minētās cenu saistības, pielikumā Lēmumam 2013/707, ar kuru Komisija apstiprināja šo pieņemšanu, kā arī apstrīdētās regulas 1. pantā, ar kuru Komisija atsauca šo pieņemšanu, tostarp attiecībā uz *Jiangsu Seraphim*.
- 61 Treškārt, ir svarīgi uzsvērt, ka attiecīgo saistību pieņemšanas atsaukšana ar apstrīdēto regulu, kuras rezultātā *Jiangsu Seraphim* vairs nevar izmantot Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 1. punktā un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 1. punktā paredzētos atbrīvojumus, ietekmē attiecīgo ražotāju eksportētāju tiesisko stāvokli, un šī ietekme ir līdzīga regulu, ar kurām tiek noteikti attiecīgie maksājumi, ietekmei uz attiecīgo ražotāju eksportētāju tiesisko stāvokli. No šā sprieduma 57. punktā atgādinātās judikatūras izriet, ka attiecīgās reglamentējošās tiesību normas var uzskatīt par tādām, kuras tieši skar šādus ražotāju eksportētājus.
- 62 Proti, apstrīdētās regulas 2. pantā ir paredzēts, ka *Jiangsu Seraphim* izsniegtie un šīs regulas I pielikumā uzskaitītie saistību rēķini ir spēkā neesoši un ka tādējādi par darījumiem, uz kuriem attiecas šie rēķini, ir jāiekasē galīgie antidempinga un kompensācijas maksājumi, kā Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 44. punktā.
- 63 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka šīs tiesību normas tieši ietekmē *Jiangsu Seraphim* tiesisko stāvokli, jo tās noteikti ietekmē darījumus, kuros prasītāja pirmajā instancē ir lietas dalībiece, un ar šīm tiesību normām regulētās līgumattiecības. Turklāt iestādes nav apstrīdējušas arī pārsūdzētā sprieduma 44. punktā ietvertu Vispārējās tiesas konstatējumu, ka minētās tiesību normas neatstāj valsts muitas iestādēm nekādu rīcības brīvību attiecīgo rēķinu atzišanā par spēkā neesošiem un šajā ziņā maksājamo maksājumu iekasēšanu.
- 64 No iepriekš minētā izriet, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi nekādu tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 45. punktā nospriežot, ka apstrīdētās regulas 2. pants *Jiangsu Seraphim* skar tieši.
- 65 Turklāt, ciktāl iestādes pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 47. un 48. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatīdama, ka *Jiangsu Seraphim* bija ieinteresēta celt prasību par minētā 2. panta atcelšanu, jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru fiziskas vai juridiskas personas celta prasība atcelt tiesību aktu ir pieņemama, tikai ciktāl šī persona ir ieinteresēta apstrīdētā akta atcelšanā. Šāda interese nozīmē, ka pārsūdzētā akta atcelšanai pašai par sevi var būt tiesiskas sekas un tādējādi prasības celšana var radīt labumu lietas dalībniekam, kurš to ir cēlis (spriedumi, 2015. gada 17. septembris, *Mory u.c./Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55. punkts, kā arī 2019. gada 27. marts, *Canadian Solar Emea u.c./Padome*, C-236/17 P, EU:C:2019:258, 91. punkts).
- 66 Šajā ziņā vispirms jānorāda – pat ja runa ir par atšķirīgiem nosacījumiem, nav izslēgts, ka noteikti faktori vai elementi var vienlaikus pierādīt prasītāja tiesības celt prasību par Savienības tiesību aktu un it īpaši noteikt vienu no šī statusa kritērijiem, piemēram, to, ka šis akts prasītāju skar tieši, un prasītāja intereses celt prasību par šo aktu esamību.

- 67 Tādējādi šajā lietā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 47. punktā, nosakot, vai *Jiangsu Seraphim* bija interese celt prasību, un attiecībā uz jautājumu, kas aplūkots šī sprieduma 57.–63. punktā, vai apstrīdētās regulas 2. pants tieši ietekmēja tās tiesisko stāvokli, proti, prasītājas pirmajā instancē izrakstīto rēķinu atzīšanu par spēkā neesošiem un līdz ar to maksājumu iekasēšanu par darījumiem, uz kuriem attiecas šie rēķini, varēja ņemt vērā būtībā tos pašus faktorus, un pretēji tam, ko apgalvo iestādes, nav iespējams secināt, ka ir pieļauta tiesību kļūda, jo Vispārējā tiesa esot sajaukusi jēdzienus “*locus standi*” un “interese celt prasību”, vai ka tā šajā ziņā ir kļūdaini interpretējusi nosacījumu, ka prasītājam ir jābūt tieši skartam ar aktu, kas ir prasības priekšmets LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.
- 68 Turpinājumā jākonstatē, kā to būtībā konstatējis arī ģenerāladvokāts secinājumu 38. punktā, ka Vispārējā tiesa varēja pamatoti uzskatīt, ka *Jiangsu Seraphim* izrakstīto rēķinu atzīšana par spēkā neesošiem un rikožums iekasēt galīgos maksājumus par darījumiem, par kuriem ir šie rēķini, ir tiesiski faktori, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai kā attiecīgo preču ražotājai eksportētājai ir nelabvēlīgi juridiski faktori, kuru novēršana pēdējā minētā sprieduma izpratnē tādējādi rada šā sprieduma 65. punktā atgādināto labumu.
- 69 No tā izriet, ka neatkarīgi no tā, vai un kādā mērā pārsūdzētā sprieduma 47. punktā Vispārējās tiesas norādītā judikatūra ir atbilstoša šajā lietā, tā minētā sprieduma 49. punktā varēja pamatoti secināt, ka *Jiangsu Seraphim* bija interese celt prasību atcelt apstrīdētās regulas 2. pantu.
- 70 Turklāt šo konstatējumu nevar atspēkot ar iestāžu izvirzīto iebildumu par to, ka attiecīgie maksājumi jau esot tikuši noteikti, pieņemot attiecīgās saistības, ņemot vērā, ka attiecībā uz nosacījumu par interesi celt prasību ir jānosaka, vai šāda interese un it īpaši nelabvēlīgā situācija, ko celtā prasība var labot, ir un joprojām pastāv, katrā ziņā prasības celšanas dienā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2018. gada 6. septembris, *Bank Mellat/Padome*, C-430/16 P, EU:C:2018:668, 50. punkts, kā arī 2019. gada 27. marts, *Canadian Solar Emea u.c./Padome*, C-236/17 P, EU:C:2019:258, 92. punkts).
- 71 Visbeidzot, ciktāl iestādes vēlas apstrīdēt Vispārējās tiesas apsvērumus pārsūdzētā sprieduma 48. punktā, pietiek ar konstatējumu, kā to turklāt ir atzīmējusi pati Vispārējā tiesa, ka šajā punktā ir norādīts tikai papildu pamatojums. Tāpēc šis iebildums ir jānoraida kā neefektīvs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 17. septembris, *Troszczyński/Parlaments*, C-12/19 P, EU:C:2020:725, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 72 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka lietās C-439/20 P un C-441/20 P izvirzītā pirmā apelācijas sūdzību pamata pirmā daļa ir jānoraida.
- 73 Šā pirmā apelācijas sūdzību pamata otrajā daļā iestādes pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 57.–64. punktā nosprieždama, ka *Jiangsu Seraphim* izvirzītā iebilde par prettiesiskumu attiecībā uz Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punktu un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punktu ir pieņemama.
- 74 Ciktāl iestādes būtībā apgalvo, pirmkārt, ka Vispārējā tiesa, ņemot vērā judikatūru, kas izriet no 1994. gada 9. marta sprieduma *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90) un 2001. gada 15. februāra sprieduma *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101), ir kļūdaini uzskatījusi, ka *Jiangsu Seraphim* saskaņā ar LESD 263. pantu nevarēja celt tiešu prasību par tiesību normām, uz kurām attiecas iebildums par prettiesiskumu, pēc to pieņemšanas, tādējādi prasītājai pirmajā instancē nebūtu “liegts” šīs judikatūras izpratnē izvirzīt iebildumu par prettiesiskumu saskaņā ar LESD 277. pantu saistībā ar prasību pirmajā instancē, ir svarīgi norādīt, ka, lai gan

- Vispārējā tiesa, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 62. un 63. punktā, izvērtēja arī to, vai prasītāju pirmajā instancē varēja uzskatīt par tādu, ko tieši un attiecīgā gadījumā individuāli skar tiesību normas, uz kurām attiecas iebildums par prettiesiskumu, jo īpaši no pārsūdzētā sprieduma 64. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa iebildumu par prettiesiskumu ir atzinusi par pieņemamu, pamatojoties uz to, ka *Jiangsu Seraphim* nebija ieinteresēta celt prasību pret šīm tiesību normām tieši pēc to pieņemšanas.
- 75 Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 58. punktā ir uzsvērusi, ka Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. pants un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. pants bija atbrīvojums par labu prasītājam, jo attiecīgajām Savienībā importētajām precēm netika piemēroti galīgie antidempinga un kompensācijas maksājumi, ja vien bija izpildīti saistībās paredzētie nosacījumi.
- 76 Atsaucoties konkrēti uz Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 59. un 60. punktā ir norādījusi, ka šo tiesību normu mērķis ir vienīgi piešķirt Komisijai tiesības atsaukt konkrētu saistību pieņemšanu un atzīt par spēkā neesošiem attiecīgos saistību rēķinus, līdz ar to šo tiesību normu nelabvēlīgās sekas varētu izpausties tikai ar īpašiem turpmākiem pasākumiem, proti, ar Komisijas veikto saistību pieņemšanas atsaukšanu un pēc tam attiecīgo saistību rēķinu atzīšanu par spēkā neesošiem un par tajos ietvertajiem darījumiem maksājamo maksājumu iekasēšanu.
- 77 Taču šādos apstākļos Vispārējā tiesa, nepieļaujot tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 61. un 62. punktā pēc būtības varēja uzskatīt, ka tiesību normu, uz kurām attiecas iebildums par prettiesiskumu, pieņemšanas dienā vai tieši pēc pieņemšanas šo tiesību normu piemērošana *Jiangsu Seraphim* esot bijusi hipotētiska un ka apelācijas sūdzības iesniedzējas interese celt prasību pirmajā instancē nevar balstīties tikai uz šādu iespēju, jo, kā atgādināts šā sprieduma 70. punktā, šādi interesei ir jābūt tādai, kas ir radusies un pastāvoša prasības celšanas dienā, un tā nevar attiekties uz nākotnes un hipotētisku situāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 27. marts, *Canadian Solar Emea u.c./Padome*, C-236/17 P, EU:C:2019:258, 92. punkts).
- 78 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 277. pantā ir pausts vispārējs princips, saskaņā ar kuru jebkurai pusei tiek garantētas tiesības apstrīdēt iestāžu iepriekš pieņemtu tiesību aktu – kas ir apstrīdētā akta juridiskais pamats – spēkā esamību, lai saskaņā ar LESD 263. pantu panāktu tāda Savienības akta atcelšanu, kurš to skar tieši un individuāli, ja šai pusei saskaņā ar LESD 263. pantu nav tiesību celt tiešu prasību pret šiem tiesību aktiem, kuri tai tādējādi rada sekas, bet kurus tā nevar lūgt atcelt (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1979. gada 6. marts, *Simmenthal* /Komisija, 92/78, EU:C:1979:53, 39. punkts, kā arī 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros u.c.*, C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 67. punkts).
- 79 No šīs judikatūras izriet, ka iebilduma par akta prettiesiskumu pieņemamība obligāti ir pakļauta nosacījumam, ka prasītājam, kurš to izvirza, nav bijis tiesību celt tiešu prasību par šī akta atcelšanu (spriedums, 2020. gada 17. decembris, *BP/FRA*, C-601/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:1048, 27. punkts).
- 80 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 64. punktā varēja pamatoti secināt, ka, nepastāvot interesei celt prasību par tiesību normām, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu, tieši pēc to pieņemšanas, *Jiangsu Seraphim* nevarēja tikt “liegts” izvirzīt šo iebildumu par prettiesiskumu pirmajā instancē.

- 81 Eventuālais konstatējums par tiesību kļūdu, kas pieļauta pārsūdzētā sprieduma 63. punktā, jo Vispārējā tiesa esot kļūdaini nospriedusi, ka tiesību normām, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu, nepiemīt individuāla lēmuma, bet gan vispārēju tiesību normu raksturs, nevar atspēkot šo secinājumu. Tāpēc pirmais iebildums, kas izvirzīts minēto apelācijas sūdzību pirmā pamata otrās daļas atbalstam, ir jānoraida.
- 82 Ciktāl iestādes, otrkārt un pakārtoti, būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, prasītājas pirmajā instancē celto iebildi par prettiesiskumu atzīdama par pieņemamu, lai gan tai esot bijis jākonstatē, ka tiesību normas, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu, nav nodalāmas no pārējām Īstenošanas regulu Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 tiesību normām, un šī iebilde par prettiesiskumu esot bijusi jāizvirza attiecībā uz šīm īstenošanas regulām kopumā, ir jānorāda, ka nepieņemamības pamats, kurš izriet no judikatūras, kas ietver 1994. gada 9. marta spriedumu *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90) un 2001. gada 15. februāra spriedumu *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101), un kuru Komisija ar Padomes atbalstu bija izvirzījusi pirmajā instancē, bija balstīts uz LESD 263. pantā paredzētā prasības celšanas termiņa izbeigšanos, nevis to, ka šīs tiesību normas bija nošķiramas no citām šo īstenošanas regulu normām.
- 83 Jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas Reglamenta 170. panta 1. punktu apelācijas sūdzībā nedrīkst grozīt Vispārējā tiesā izskatītā strīda priekšmetu. Tādējādi saskaņā ar pastāvīgo judikatūru apelācijas tiesvedībā Tiesas kompetencē ir vienīgi izvērtēt juridisko risinājumu, kas rasts attiecībā uz pirmajā instancē apspriestajiem pamatiem un argumentiem. Tātad lietas dalībnieks nevar Tiesā pirmo reizi izvirzīt iebildumu, kuru tas nav izvirzījis Vispārējā tiesā, jo tādējādi tam tiktu ļauts Tiesā, kuras kompetence apelācijas tiesvedībā ir ierobežota, vērsties ar plašāku strīdu nekā Vispārējā tiesā izskatītais (spriedums, 2021. gada 6. oktobris, *Sigma Alimentos Exterior*/Komisija, C-50/19 P, EU:C:2021:792, 37. un 38. punkts).
- 84 Tāpēc iestāžu iebildums par to, ka iebildē par prettiesiskumu minētās tiesību normas neesot atdalāmas no citām Īstenošanas regulu Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 normām, ir jānoraida kā nepieņemams, jo šis iebildums pirmo reizi tika izvirzīts apelācijas tiesvedībā.
- 85 Treškārt, šo pašu iemeslu dēļ nepieņemams ir arī pakārtoti izvirzītais iebildums par to, ka *Jiangsu Seraphim* pirmajā instancē izvirzītā iebilde par prettiesiskumu ir neefektīva, jo tā esot vērsta pret tiesību normām, kas nav apstrīdētās regulas juridiskais pamats.
- 86 Ciktāl iestādes, visbeidzot un vēl pakārtotāk, būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa par šo iebildi par prettiesiskumu esot lēmusi, kļūdaini interpretējama vienīgo pamatu, kas izvirzīts pirmajā instancē, proti, ka ar šo pamatu prasītāja esot apgalvojusi, ka ar apstrīdēto regulu ir tieši pārkāptas atbilstošās pamatregulas tiesību normas, lai gan pirmajā instancē iesniegtajā prasības pieteikumā šis pamats neesot bijis ietverts, un līdz ar to Vispārējā tiesa esot lēmusi *ultra petita*, pietiek ar konstatējumu, ka no šī prasības pieteikuma formulējuma skaidri izriet, ka šis vienīgais pamats ir skaidri pamatots ar antidempinga pamatregulas 8. panta 1., 9. un 10. punkta un 10. panta 5. punkta, kā arī antisubsidēšanas regulas 13. panta 1., 9. un 10. punkta un 16. panta 5. punkta pārkāpumu, un ka šis vienīgais pamats tika apvienots ar pamatu par prettiesiskumu, kas izvirzīts saistībā ar Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu.
- 87 Tāpēc šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

- 88 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka lietās C-439/20 P un C-441/20 P izvirzītā pirmā apelācijas sūdzību pamata otrā daļa ir jānoraida.
- 89 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, pirmais apelācijas sūdzību pamats ir jānoraida kopumā.

Par otro un trešo apelācijas sūdzības pamatu lietā C-439/20 P un par otrā apelācijas sūdzības pamata pirmo daļu lietā C-441/20 P

Lietas dalībnieku argumenti

- 90 Ar otro un trešo apelācijas sūdzības pamatu lietā C-439/20 P un ar otrā apelācijas sūdzības pamata pirmo daļu lietā C-441/20 P iestādes būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 115.–152. punktā esot pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatīdama, ka pamatregulas nav pietiekams juridiskais pamats apstrīdētās regulas 2. panta pieņemšanai attiecībā uz *Jiangsu Seraphim* saistību rēķinu atzīšanu par spēkā neesošiem un antidempinga un kompensācijas maksājumu iekasēšanu, kas bija jāmaksā brīdī, kad tika pieņemta deklarācija par šajos rēķinos minēto preču laišanu brīvā apgrozībā.
- 91 It īpaši ar otro apelācijas sūdzības pamatu lietā C-439/20 P un otrā apelācijas sūdzības pamata pirmo daļu lietā C-441/20 P iestādes pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 119., 129.–132., 138., 140.–147. un 151. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdas, ciktāl tā maksājumu par attiecīgo importu iekasēšanu ir kvalificējusi kā tādu, kas piemērota “ar atpakaļejošu spēku”.
- 92 Iestādes uzskata, ka, pirmkārt, Vispārējā tiesa nav pamatojusi pieņēmumu, ka maksājumi tika iekasēti “ar atpakaļejošu spēku”, lai gan šis pieņēmums ir šo pārsūdzētā sprieduma punktu pamatā un ir “pamatā” Vispārējās tiesas sprieduma 128.–138. punktā sniegtajai attiecīgo pamatregulu tiesību normu interpretācijai.
- 93 Otrkārt, kvalificējot attiecīgo maksājumu iekasēšanu kā tādu, kas veikta ar “atpakaļejošu spēku”, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdas, it īpaši – interpretējot antidempinga pamatregulas 8. panta 10. punktu un 10. panta 5. punktu, kā arī antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 10. punktu un 16. panta 5. punktu. Šīs tiesību normas ir pietiekams juridiskais pamats, lai iekasētu maksājumus par importu, kas tiek uzskatīts par tādu, ar kuru tiek pārkāptas attiecīgās saistības.
- 94 Šajā ziņā iestādes uzsver, ka jautājums ir nevis par to, kad par attiecīgo importu tiek iekasēti maksājumi, bet gan – vai šis imports ir laists brīvā apgrozībā pēc šī maksājuma noteikšanas. Tādējādi izšķirošais kritērijs, lai noteiktu, vai minētā maksājuma iekasēšana ir ar atpakaļejošu spēku, esot datums, kurā tika noteikts attiecīgais pasākums. Tomēr šajā gadījumā no Īstenošanas regulām Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 izriet, ka maksājumi attiecīgajam importam tika noteikti 2013. gadā, proti, pirms imports, uz kuru attiecas nederīgie saistību rēķini, tika laists brīvā apgrozībā. Apstrīdētā regula esot izraisījusi vienīgi šo maksājumu iekasēšanu.
- 95 Ar trešo apelācijas sūdzības pamatu lietā C-439/20 P iestādes būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 119., 129.–138., 140.–147. un 151. punktā ir kļūdaini interpretējusi antidempinga pamatregulas 8. panta 1., 9. un 10. punktu un 10. panta 5. punktu, kā arī antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1., 9. un 10. punktu un 16. panta 5. punktu, ciktāl tā ir uzskatījusi, ka šie noteikumi šajā lietā nav piemērojami. Vispārējā tiesa esot kļūdaini noraidījusi iestāžu veikto minēto tiesību normu interpretāciju.

- 96 Vispirms šīs pašas tiesību normas, kurās grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 461/2004, patiesībā esot pietiekams juridiskais pamats, lai iekasētu maksājumus par importu, attiecībā uz kuru ir konstatēts, ka ar to tiek pārkāptas attiecīgās saistības. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 115.–118. punktā esot pilnībā ignorējusi, ka pēc šāda grozījuma galīgais maksājums tiek noteikts, pieņemot attiecīgās saistības, nevis tikai tad, kad šīs saistības ir atsauktas. Tāpēc šie maksājumi netika ieviesti ar atpakaļejošu spēku.
- 97 It īpaši pārsūdzētā sprieduma 119. punktā esot pieļautas divas tiesību kļūdas, jo Vispārējā tiesa esot uzskatījusi, ka maksājumu iekasēšana par importu, ar kuru tika pārkāptas attiecīgās saistības, attiecās tikai uz diviem antidempinga pamatregulas 8. panta 10. punktā un 10. panta 5. punktā, kā arī antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 10. punktā un 16. panta 5. punktā paredzētajiem gadījumiem.
- 98 Pirmkārt, šīs tiesību normas attiecoties uz maksājumu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku, proti, pretēji tam, ko paredz apstrīdētā regula, – uz maksājumu iekasēšanu par importu, kas laists brīvā apgrozībā pirms galīgo maksājumu noteikšanas. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi 2004. gadā veiktos grozījumus tiesību aktos. Proti, abi paredzētie gadījumi attiecoties tikai uz situāciju, ja Padome brīdī, kad tika pieņemtas attiecīgās saistības, nav noteikusi galīgo maksājumu.
- 99 Turklāt iestādes uzskata, ka pamatregulas apsvērumiem, uz kuriem Vispārējā tiesa balstās pārsūdzētā sprieduma 132.–137. punktā, nav nozīmes. Pretēji tam, ko Vispārējā tiesa konstatējusi minētā sprieduma 144. punktā, esot jāņem vērā Regulas Nr. 461/2004 18. un 19. apsvērums. Līdz ar to pretēji tam, ko Vispārējā tiesa esot norādījusi pārsūdzētā sprieduma 138. punktā, specifiskās tiesību normas par pagaidu maksājumu noteikšanu tikai pēc saistību pārkāpuma vai atcelšanas un šo maksājumu noteikšana ar atpakaļejošu spēku neierobežo iepriekš noteikto maksājumu iekasēšanu par importu, attiecībā uz kuru ir konstatēts, ka tas neatbilst attiecīgo saistību formālajiem vai materiāltiesiskajiem nosacījumiem.
- 100 Visbeidzot – it īpaši Vispārējās tiesas konstatējumi pārsūdzētā sprieduma 141., 145. un 146. punktā esot kļūdaini.
- 101 *Jiangsu Seraphim* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pamatoti noraidījusi iestāžu norādīto interpretāciju un ka to izvirzītie pamati līdz ar to ir jānoraida kā nepamatoti.
- 102 Šajā ziņā, pirmkārt, ar apstrīdēto regulu esot uzlikts pienākums veikt maksājumus ar atpakaļejošu spēku, pārsniedzot to, kas ir atļauts ar pamatregulām. Tāpēc Vispārējā tiesa esot pareizi secinājusi, ka šīs regulas nav pietiekams juridiskais pamats apstrīdētās regulas tiesību normu pieņemšanai.
- 103 Otrkārt, saistību noteikumu pārkāpuma gadījumā no antidempinga pamatregulas 8. panta 9. punkta un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 9. punkta izrietot, ka maksājumi, kas nav piemērojami šo saistību akceptēšanas dēļ, automātiski ir piemērojami tam importam, kas veikts no dienas, kad minētās saistības ir atsauktas, nevis agrākam importam.
- 104 Kā uzskata Vispārējā tiesa, atbilstoši ar pamatregulām izveidotajai sistēmai nodokļus, kas jāmaksā attiecīgo saistību pārkāpuma dēļ, nevar uzlikt ar atpakaļejošu spēku ārpus procedūras ierobežojumiem, kuri noteikti antidempinga pamatregulas 8. panta 10. punktā un 10. panta 5. punktā, kā arī antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 10. punktā un 16. panta 5. punktā. Savienības tiesības nekādā veidā neļaujot Komisijai atzīt attiecīgos rēķinus par spēkā neesošiem un likt valsts muitas iestādēm ar atpakaļejošu spēku iekasēt maksājumus par agrāko importu, kas jau ir laists brīvā apgrozībā, ja nav reģistrēti un noteikti pagaidu maksājumi. *Jiangsu Seraphim*

skatījumā vienīgais 2004. gadā izdarīto grozījumu mērķis ir bijis, pirmām kārtām, ļaut atsaukt saistības un noteikt maksājumus ar vienu tiesību aktu, izbeidzot “iepriekš spēkā esošo apgrūtinājošo dubulto procedūru”, kas paredzēja gan Komisijas, gan Padomes iesaisti, un, otrām kārtām, paredzēt obligātus termiņus izmeklēšanas pabeigšanai saistībā ar apgalvotiem saistību pārkāpumiem.

Tiesas vērtējums

- 105 Otrais un trešais apelācijas sūdzības pamats lietā C-439/20 P un otrā apelācijas sūdzības pamata pirmā daļa lietā C-441/20 P ir vērsta pret pārsūdzētā sprieduma 115.–152. punktā minētajiem sprieduma motīviem, ar kuriem Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi pēc būtības vienīgo pamatu, ko *Jiangsu Seraphim* bija izvirzījusi prasības pirmajā instancē pamatojumā, lai pierādītu, ka ar apstrīdētās regulas 2. pantu Komisija ir pārkāpusi, pirmkārt, antidempinga pamatregulas 8. un 10. pantu un, otrkārt, antisubsidēšanas pamatregulas 13. un 16. pantu, atzīdama par spēkā neesošiem saistību rēķinus un uzdodama iekasēt maksājumus, kas bija jāmaksā, pieņemot deklarāciju par laišanu brīvā apgrozībā attiecībā uz importu, saistībā ar kuru ir izrakstīti šie rēķini.
- 106 Ar iebildumiem, kurus iestādes izvirza, pamatojot abus šos pamatus un minēto daļu, kas jāizskata kopā, tās Vispārējai tiesai būtībā pārmet, ka tā esot kļūdaini interpretējusi pamatregulas, it īpaši to normas, lasot tās kontekstā, jo Vispārējā tiesa, kļūdaini raksturojot apstrīdētās regulas 2. pantā minētos pasākumus kā “ar atpakaļejošu spēku”, it īpaši esot uzskatījusi, ka šīs normas neļauj iestādēm pieņemt šos pasākumus, jo tika atsaukta attiecīgā uzņēmuma saistību pieņemšana.
- 107 Šajā ziņā jānorāda: lai nonāktu pie pārsūdzētā sprieduma 152. punktā ietvertā secinājuma, saskaņā ar kuru pamatregulas nevar būt pietiekams juridiskais pamats, lai pieņemtu apstrīdētās regulas 2. pantu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 115.–119. punktā vispirms uzskatīja, ka, tā kā izskatāmā lieta tās ieskatā ir saistīta ar tādu antidempinga un kompensācijas maksājumu noteikšanu, kuri būtu jāmaksā, ja nebūtu saistību, kas tikmēr tika pārkāptas, uz šo lietu neattiecas ne antidempinga pamatregulas 8. panta 10. punkts un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 10. punkts, ne antidempinga pamatregulas 10. panta 5. punkts un antisubsidēšanas pamatregulas 16. panta 5. punkts, tāpēc šis gadījums neietilpst nevienā no pamatregulās skaidri paredzētajām situācijām, un bija jāpārbauda, vai apstrīdētās regulas 2. panta pieņemšanai nav cita juridiskā pamata.
- 108 Turpinājumā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 130.–138. punktā atzina, ka tas tā varētu būt, jo no pamatregulu sistēmas un mērķa, it īpaši no šo regulu preambulas apsvērumiem, izriet, pirmām kārtām, ka Savienības likumdevējs pamatregulās ir vēlējis skaidri reglamentēt veidu, kādā pēc saistību pieņemšanas atsaukšanas iestādes ir tiesīgas ar atpakaļejošu spēku iekasēt maksājamos maksājumus, un, otrām kārtām, ka iepriekš minētajās šo regulu tiesību normās ierobežojošā veidā ir uzskaitītas situācijas, kad šāda iekasēšana ar atpakaļejošu spēku ir atļauta.
- 109 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 137. un 138. punktā no tā it īpaši ir secinājusi, ka šīs pilnvaras nevar būt balstītas ne uz antidempinga pamatregulas 8. panta 9. punkta un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 9. punkta noteikumiem, saskaņā ar kuriem maksājumi tiek automātiski piemēroti pēc saistību pieņemšanas atsaukšanas, ne arī uz antidempinga pamatregulas 14. panta 1. punkta un antisubsidēšanas pamatregulas 24. panta 1. punkta noteikumiem, ciktāl tajos ir noteikti “citi elementi” maksājumu iekasēšanai.

- 110 Visbeidzot Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 139.–151. punktā ir uzskatījusi, ka neviens no citiem iestāžu izvirzītajiem iebildumiem, piemēram, iebildums par efektīvu attiecīgo saistību kontroli un sodu uzlikšanu, nevar mainīt šo vērtējumu.
- 111 Lai pārbaudītu, vai Vispārējās tiesas pieņemtā pamatregulu interpretācija ir kļūdaina, vispirms jāatgādina, ka Komisija, pirmkārt, apstrīdētās regulas 1. pantā ir atcēlusi attiecīgo saistību pieņemšanu saskaņā ar antidempinga pamatregulas 8. panta 1. punktu un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1. punktu un, otrkārt, apstrīdētās regulas 2. pantā ir noteikusi šādas atsaukšanas sekas, atzīstot par spēkā neesošiem attiecīgos saistību rēķinus un uzdodot iekasēt antidempinga un kompensācijas maksājumus, kas maksājami, pieņemot deklarāciju par laišanu brīvā apgrozībā attiecībā uz darījumiem, saistībā ar kuriem izrakstīti šie rēķini.
- 112 Tā kā apstrīdētās regulas 2. pants tāpat attiecas uz piekrišanas saistībām atsaukšanas sekām vai iedarbību un šis jautājums ir tieši paredzēts antidempinga pamatregulas 8. panta 9. punktā un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 9. punktā, ir jāpārbauda šā 2. panta tiesiskums, pirmām kārtām, attiecībā uz šīm tiesību normām, kas apstrīdētajā regulā turklāt ir norādītas kā tās pieņemšanas juridiskais pamats.
- 113 Kā Vispārējā tiesa pamatoti ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 131. punktā, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās formulējums, bet arī konteksts un ar tiesisko regulējumu, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (spriedums, 2021. gada 2. decembris, Komisija un *GMB Glasmanufaktur Brandenburg/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings*, C-884/19 P un C-888/19 P, EU:C:2021:973, 70. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 114 Šajā kontekstā vispirms jāatzīmē, ka no antidempinga pamatregulas 8. panta 9. punkta un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 9. punkta tiesību normām izriet, ka gadījumā, ja Komisija atsauc saistību pieņemšanu, galīgo antidempinga maksājumu vai kompensācijas maksājumu, kas noteikts saskaņā ar antidempinga pamatregulas 9. panta 4. punktu un antisubsidēšanas pamatregulas 15. panta 1. punktu, piemēram, maksājumus, kas šajā gadījumā noteikti ar Īstenošanas regulu Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 1. pantu, “piemēro automātiski”.
- 115 Lai noteiktu, vai šīs tiesību normas var ļaut pieņemt tādus pasākumus, kādi paredzēti apstrīdētās regulas 2. pantā, proti, atzīt par spēkā neesošiem saistību rēķinus un iekasēt maksājumus par darījumiem, uz kuriem attiecas šie rēķini, tostarp par darījumiem, kas veikti pirms šīs regulas stāšanās spēkā, tās ir jāinterpretē, no vienas puses, kopsakarā ar antidempinga pamatregulas 9. panta 4. punkta un antisubsidēšanas pamatregulas 15. panta 1. punkta tiesību normām, no kā izriet, ka galīgos maksājumus “uzliek” Komisija, kā arī, no otras puses, ar antidempinga pamatregulas 8. panta 1. punkta otrās daļas tiesību normām un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1. punkta otrās daļas tiesību normām, kas paredz – “kamēr” saistības ir spēkā, galīgos maksājumus attiecīgajam importam “nepiemēro”.
- 116 Tomēr, kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumā 88. punktā, no šo tiesību normu kopīgas interpretācijas izriet, ka antidempinga pamatregulas 8. panta 9. punktā un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 9. punktā paredzētā pagaidu vai galīgā maksājuma “automātiska piemērošana”, tostarp gadījumā, ja Komisija atsauc piekrišanu saistībām, ir jāinterpretē nevis kā jauna maksājuma uzlikšana, bet gan kā sākotnēji uzliktā maksājuma piemērošana, saprotot, ka minētā maksājuma piemērošana ir apturēta, “kamēr” saistības ir spēkā.

- 117 Tādējādi, konkrētāk, antidempinga pamatregulas 8. panta 1. punkta otrajā daļā un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1. punkta otrajā daļā paredzētā galīgo maksājumu piemērošanas apturēšana, pieņemot saistības, un šo maksājumu automātiska piemērošana, kas paredzēta antidempinga pamatregulas 8. panta 9. punkta pirmajā daļā un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 9. punkta pirmajā daļā, un līdz ar to šīs pieņemšanas atsaukšana attiecas nevis uz pašu maksājumu noteikšanu, bet uz tādām sekām kā tostarp to iekasēšana.
- 118 No iepriekš minētā izriet, ka pretēji tam, ko Vispārējā tiesa tostarp ir uzskatījusi pārsūdzētā sprieduma 138. punktā, Savienības iestāžu, kas ir atbildīgas par pamatregulu izpildi, tiesības pēc attiecīgo saistību pieņemšanas atsaukšanas pieprasīt samaksāt maksājumus, kas jāmaksā par darījumiem, uz kuriem attiecas par spēkā neesošiem atzītie saistību rēķini, kā paredzēts apstrīdētās regulas 2. pantā, var pamatoti tikt balstītas uz antidempinga pamatregulas 8. panta 9. punktu un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 9. punktu.
- 119 Turklāt tāds pats secinājums ir jāizdara, ciktāl apstrīdētās regulas 2. pantā ir paredzēta šo saistību rēķinu atzīšana par spēkā neesošiem.
- 120 Šajā ziņā jānorāda, ka saskaņā ar antidempinga pamatregulas 14. panta 1. punktu un antisubsidēšanas pamatregulas 24. panta 1. punktu antidempinga vai kompensācijas maksājumi tiek noteikti ar regulu un dalībvalstis tos iekasē atbilstoši regulā, ar kuru tie tiek piemēroti, noteiktajai formai, likmei un citiem elementiem. Tiesa ir nospriedusi, ka no šī formulējuma izriet, ka Savienības likumdevējs nav vēlējis ierobežojošā veidā noteikt elementus, kas attiecas uz to antidempinga maksājumu iekasēšanu, kuri var tikt noteikti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 15. marts, *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, 57. un 58. punkts).
- 121 Tomēr saistību rēķinu izdošana, kā šajā gadījumā prasīts Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 1. punktā un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 1. punktā, ir paredzēta, lai iekasētu galīgos antidempinga vai kompensācijas maksājumus, kas noteikti ar minētajām īstenošanas regulām, ciktāl šo rēķinu izrakstīšana ir nosacījums atbrīvojumam, kas paredzēts minētajos pantos. Turklāt šo rēķinu mērķis ir arī nodrošināt attiecīgo darījumu identificēšanu, ja maksājumu iekasēšana tiek uzdots pēc attiecīgo saistību pieņemšanas atsaukšanas.
- 122 Tāpēc saistību rēķinu izrakstīšana, kā to apgalvo iestādes, atbilst prasībām, kuras tās var noteikt regulā, ar ko nosaka antidempinga maksājumus vai kompensācijas maksājumus saskaņā ar antidempinga pamatregulas 14. panta 1. punktu un antisubsidēšanas pamatregulas 24. panta 1. punktu.
- 123 Konkrētāk, runājot par pilnvarām saistību rēķinus atzīt par spēkā neesošiem – tādas pilnvaras līdz ar to saskaņā ar šīm tiesību normām ir iestādēm.
- 124 Tādējādi, ja Komisija ar tiesību aktu, kas pieņemts, pamatojoties uz antidempinga pamatregulas 8. panta 9. punktu un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 9. punktu, nosaka sekas pēc saistību pieņemšanas atsaukšanas, pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir ierosinājusi pārsūdzētā sprieduma 137. un 138. punktā, nekas neliedz šai iestādei ar šo aktu atzīt par spēkā neesošiem attiecīgos saistību rēķinus kā formālu priekšnoteikumu maksājumu iekasēšanai par darījumiem, uz kuriem attiecas šie rēķini.

- 125 Turklāt vēl ir jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 130.–138. punktā izklāstītajā argumentācijā ir pieļautas tiesību kļūdas, jo tā ir balstīta uz kļūdainu pieņēmumu, ka apstrīdētās regulas 2. pants esot piemērojams ar atpakaļejošu spēku, ciktāl tajā pēc tam, kad tika atsauktas *Jiangsu Seraphim* uzņemtās saistības, ir paredzēts atzīt šīs regulas I pielikumā uzskaitītos atbilstošos saistību rēķinus par spēkā neesošiem un samaksāt antidempinga un kompensācijas maksājumus par darījumiem, uz kuriem attiecas šie rēķini.
- 126 Jāatgādina, ka atšķirībā no procesuālajām normām, kuras parasti paredzēts piemērot dienā, kad tās stājas spēkā, lai nodrošinātu tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu ievērošanu, Savienības materiālās tiesību normas ir jāinterpretē tā, ka tās uz situācijām, kas radušās pirms šo normu stāšanās spēkā, attiecas tikai tad, ja no to formulējuma, mērķiem vai struktūras skaidri izriet, ka tām ir jāpiešķir šāda iedarbība (spriedums, 2022. gada 22. jūnijs, *Volvo* un *DAF Trucks*, C-267/20, EU:C:2022:494, 31. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 127 No Tiesas judikatūras izriet arī, ka principā jauna tiesību norma ir piemērojama, sākot no tā akta spēkā stāšanās brīža, kurā tā ir ietverta. Lai gan tā nav piemērojama tiesiskām situācijām, kas radušās un pilnībā izveidojušās iepriekšējo tiesību normu darbības laikā, tā ir piemērojama to situāciju sekām nākotnē, kurām bija piemērojama iepriekšējā tiesību norma, kā arī jaunām tiesiskām situācijām. Ievērojot tiesību aktu atpakaļejoša spēka aizlieguma principu, citādi var būt tikai tad, ja jaunajai tiesību normai ir pievienoti īpaši noteikumi, kas īpaši paredz tās piemērošanas laikā nosacījumus (spriedums, 2022. gada 22. jūnijs, *Volvo* un *DAF Trucks*, C-267/20, EU:C:2022:494, 32. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 128 Attiecībā uz apstrīdēto regulu jānorāda, kā tas izriet no šā sprieduma 113.–118. punkta un kā pamatoti ir uzsvērušas iestādes, ka ar to netika noteikti jauni maksājumi attiecībā uz šīs regulas 2. pantā minētajiem darījumiem, bet tika piemēroti maksājumi, kas noteikti ar Īstenošanas regulām Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013, saprotot, ka šo maksājumu piemērošana tika apturēta tikai tik ilgi, kamēr bija spēkā *Jiangsu Seraphim* uzņemtās saistības saskaņā ar Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 1. punktu un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 1. punktu, ievērojot antidempinga pamatregulas 8. panta 1. punkta otro daļu un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1. punkta otro daļu.
- 129 Līdz ar to apstrīdētās regulas 2. pants ir piemērojams to situāciju, kas radušās pirms šīs regulas stāšanās spēkā, sekām nākotnē, nevis ar atpakaļejošu spēku situācijai, kas radusies pirms šīs regulas stāšanās spēkā šā sprieduma 126. un 127. punktā minētās judikatūras izpratnē.
- 130 Tiesību kļūda ir pieļauta arī pārsūdzētā sprieduma 138. punktā Vispārējās tiesas izklāstītajā argumentā, saskaņā ar kuru, pirmkārt, antidempinga pamatregulas 8. panta 10. punktam un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 10. punktam un, otrkārt, antidempinga pamatregulas 10. panta 5. punktam un antisubsidēšanas pamatregulas 16. panta 5. punktam neatbilst tas, ka Komisijai ir pilnvaras atzīt par spēkā neesošiem saistību rēķinus un pieprasīt, iespējams, ar atpakaļejošu spēku samaksāt maksājumus par attiecīgajiem darījumiem, pamatojoties uz to, ka šīs tiesību normas ierobežojošā veidā nosaka situācijas, kad šos maksājumus var piemērot ar atpakaļejošu spēku.
- 131 Pirmkārt, pietiek ar norādi, ka apstrīdētās regulas 2. pantā noteiktajiem pasākumiem nav atpakaļejoša spēka, kā tas ir konstatēts šā sprieduma 129. punktā.

- 132 Otrkārt, šā sprieduma 115.–118. punktā ir konstatēts, ka šādas pilnvaras var likumīgi tikt pamatotas ar antidempinga pamatregulas 8. panta 9. punktu un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 9. punktu.
- 133 Turklāt attiecībā uz Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu – šīs īstenošanas regulas arī nevar uzskatīt par tādām, kam ir atpakaļejošs spēks, ciktāl ar tām ir noteikti antidempinga un kompensācijas maksājumi importam, kas veikts, pārkāpjot attiecīgās saistības pēc to stāšanās spēkā, un ciktāl, atzīstot par spēkā neesošiem saistību rēķinus, ir paredzēta šo maksājumu iekasēšana nākotnē kā sekas un gadījumā, ja šādas saistības tiek pārkāptas un atsauktas.
- 134 No tā izriet, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļautas arī tiesību kļūdas, ciktāl Vispārējā tiesa, tostarp minētā sprieduma 132.–139. punktā, ir balstījusies uz apstrīdētās regulas vai iepriekš minēto īstenošanas regulu atpakaļejošo spēku, lai secinātu, ka no Savienības likumdevēja nodoma un no pamatregulu vispārējās sistēmas izriet, ka tās nevar būt juridisks pamats apstrīdētās regulas 2. pantā paredzēto pasākumu noteikšanai.
- 135 Visbeidzot jāatzīmē, ka, gluži kā ģenerāladvokāts būtībā norādījis secinājumu 100.–104. punktā, iepriekš minēto pamatregulu interpretāciju apstiprina tas, ka pretēji tam, ko Vispārējā tiesa konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 151. punktā, gadījumā, ja pēc saistību pieņemšanas atsaukšanas nav iespējams iekasēt antidempinga un kompensācijas maksājumus attiecībā uz visu importu, kas veikts, pārkāpjot šīs saistības, šādam pārkāpumam nebūtu pietiekami nopietnu sekas, lai nodrošinātu ražotāju eksportētāju uzņemto saistību ievērošanu un pienācīgu izpildi, tādējādi mazinot to aizsardzības sistēmu efektivitāti, kuru izveidei ir paredzētas pamatregulas.
- 136 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriežot, ka pamatregulas nevar būt pietiekams juridiskais pamats apstrīdētās regulas 2. panta pieņemšanai.
- 137 Tāpēc ir jāapmierina otrais un trešais apelācijas sūdzības pamats lietā C-439/20 P un otrā apelācijas sūdzības pamata pirmā daļa lietā C-441/20 P un līdz ar to jāatceļ pārsūdzētais spriedums, turklāt nav nepieciešams izskatīt apelācijas sūdzības ceturto pamatu lietā C-439/20 P un otrā apelācijas sūdzības pamata otro daļu lietā C-441/20 P.

Par prasību Vispārējā tiesā

- 138 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmo daļu, ja Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu, tā var pati pasludināt galīgo spriedumu lietā, ja to pieļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu.
- 139 Tiesa uzskata, ka tiesvedības stadija ļauj taisīt galīgo spriedumu un ka ir jālemj par prasību atcelt apstrīdēto regulu.
- 140 Šajā ziņā vispirms no atbildes, pirmkārt, uz abu apelācijas sūdzību pirmā pamata pirmo daļu šā sprieduma 53.–72. punktā un, otrkārt, uz pirmā pamata otro daļu šā sprieduma 73.–88. punktā izriet, ka par pieņemamu pēc būtības Vispārējās tiesas norādīto iemeslu dēļ ir jāatzīst gan prasība atcelt apstrīdētās regulas 2. pantu, ko *Jiangsu Seraphim* iesniegusi Vispārējā tiesā, gan prasītājas

pirmajā instancē izvirzītais iebildums par Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta prettiesiskumu.

- 141 Turpinājumā attiecībā uz vienīgo pamatu, ko *Jiangsu Seraphim* izvirzījusi Vispārējā tiesā, apgalvodama, ka ar apstrīdētās regulas 2. pantu Komisija ir pārkāpusi, no vienas puses, antidempinga pamatregulas 8. un 10. pantu un, no otras puses, antisubsidēšanas pamatregulas 13. un 16. pantu, atzīstot par spēkā neesošiem saistību rēķinus un uzdotot iekasēt maksājumus, kas bija jāmaksā, pieņemot deklarāciju par laišanu brīvā apgrozībā attiecībā uz šajos rēķinos norādīto importu, šis pamats ir jānoraida kā nepamatots šā sprieduma 111.–135. punktā izklāstīto iemeslu dēļ.
- 142 Visbeidzot *Jiangsu Seraphim*, pamatojoties uz šīm pamatregulu tiesību normām, ir izvirzījusi iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punktu un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punktu.
- 143 *Jiangsu Seraphim* būtībā apgalvo, ka Padome, rīkodamās kā izpildes iestāde, nevis kā likumdevējs, nevarēja deleģēt Komisijai pilnvaras atzīt par spēkā neesošiem saistību rēķinus, vienkārši atsaucot piekrišanu saistībām, ne arī noteikt muitas iestādēm pienākumu iekasēt maksājumus par precēm, kas jau laistas brīvā apgrozībā Savienības muitas teritorijā.
- 144 Šajā ziņā no šā sprieduma 111.–136. punktā izklāstītā pamatojuma izriet, ka šī interpretācija nav juridiski pamatota.
- 145 Šā sprieduma 114.–118. punktā izklāstīto iemeslu dēļ no pamatregulu vispārējās sistēmas, jo īpaši no antidempinga pamatregulas 8. panta 1. un 9. punkta un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1. un 9. punkta izriet, ka Padome var pilnvarot Komisiju noteikt, ka pēc saistību pieņemšanas atsaukšanas un attiecīgo rēķinu atzīšanas par spēkā neesošiem muitas parāds rodas brīdī, kad tiek pieņemta deklarācija par laišanu brīvā apgrozībā.
- 146 Turklāt, kā izriet no šā sprieduma 120.–124. punktā izklāstītajiem apsvērumiem, Padomes pilnvaras pieņemt noteikumus, uz kuriem attiecas iebildums par prettiesiskumu, ir daļa no pilnvarām regulā, ar ko nosaka antidempinga vai kompensācijas maksājumus, noteikt “citus elementus” saistībā ar šo maksājumu iekasēšanu, kā paredzēts antidempinga pamatregulas 14. panta 1. punktā un antisubsidēšanas pamatregulas 24. panta 1. punktā.
- 147 Ņemot vērā iepriekš minēto, *Jiangsu Seraphim* izvirzītā iebilde par prettiesiskumu ir jānoraida kā nepamatota.
- 148 Tā kā ne vienīgais *Jiangsu Seraphim* Vispārējā tiesā celtās prasības pamats, ne iebilde par prettiesiskumu, kas izvirzīta šajā prasībā, nav pamatota, minētā prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 149 Saskaņā ar Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācijas sūdzība ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.

- 150 Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.
- 151 Tā kā *Jiangsu Seraphim* spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas iestādēm radušies gan tiesvedībā pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā, saskaņā ar to prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) **Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2020. gada 8. jūlija spriedumu *Jiangsu Seraphim Solar System*/Komisija (T-110/17, EU:T:2020:315).**
- 2) **Noraidīt atcelšanas prasību, ko *Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd* ir cēlusi Eiropas Savienības Vispārējā tiesā.**
- 3) ***Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas Eiropas Komisijai un Eiropas Savienības Padomei ir radušies pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.**

[Paraksti]